

عنوان مقاله:

معماری همساز با زمین (اقامتگاه زمین پناه یا خاک پناه) در راستای توسعه ی صنعت بوم گردی پایدار

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی عمران، شهرسازی، معماری و محیط زیست (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

نیلوفر ایران نژاد - دانشجوی دکتری معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

با گرم شدن کره زمین و افزایش روزافزون مصرف انرژی به خصوص در حوزه ی ساختمان، معماران و طراحان ساختمان به فکر روش های ساخت و ساز سازگارتر با اقلیم منطقه هستند. یکی از روش های کنترل مصرف انرژی در اقلیم گرم و خشک، بهره مندی از معماری خاک پناه است. بناهای خاک پناه شیوه ای از ساختمان سازی است که در آن، زمین به عنوان مولفه ی اصلی سامانه ی نظارت حرارتی ساختمان به شمار می رود و به عنوان شاخه ای از معماری پایدار و طراحی براساس فناوری نوین اجرایی درحال توسعه است. علاوه بر این، توسعه ی صنعت گردشگری به ویژه گردشگری بومی، ساخت اقامتگاه-های بوم گردی را رواج داده است. هدف این پژوهش با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی، تبیین ویژگی-های معماری زمین پناه یا خاک پناه در راستای توسعه ی صنعت بوم گردی است. براساس نتایج، اقامتگاه بوم گردی زمین پناه در مناطق مختلف ایران که پتانسیل استفاده ی مناسب از خاک را داشته باشند، علاوه بر توسعه ی صنعت بوم گردی، می تواند در راستای توسعه ی پایدار گام برداشته و در جهت کاهش مصرف انرژی، صرفه جویی به عمل آورد.

کلمات کلیدی:

معماری، زمین پناه، خاک پناه، توسعه پایدار، بوم گردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1478403>

